3/12/49
16/12/49.

Βαρύς ὁ Νοέμβριος 1949
γράμμα Ἑρμιόνη

"Ὅταν σ' ἀγαπῶ μὲ
δύο γράμματα ὁ ἔνας ἀγάπης,
ὁ ἄλλος ἐξομολογήσεως,
ἀλλὰ δὲν θὰ ἤταν ἀνθρώπινο
νὰ ἔχῃ τὸ προνόμιο ἀγάπης ὁλόκληρος
ὁ κόσμος. Εἶμαι λοιπὸν ἐγὼ ὁλόκληρος
ὁ κόσμος. Καὶ τὸ χειρότερο, δὲν ἔχασα
τὴν ἀνθρωπιά μου ἐξ αἰτίας αὐτῆς
τῆς ἀγάπης, ἀλλὰ ἀπεναντίας
τὴν ἀπόκτησα. Ἐξ αἰτίας αὐτῆς
τῆς ἀγάπης ἔγινα ἄνθρωπος
καὶ ἀνθρωπιὰ ἔγινε ἡ ἀγάπη μου."

Ἀπὸ τὰ γράμματα τοῦ Κιερκεγκὼρ
στὴν Ρεγκίνε Ὀλσεν

Ἀγαπημένη μου Ἑρμιόνη,

Ἔχω νὰ σοῦ γράψω ἀπὸ τὴν Κυριακὴ
ποὺ ἔφυγα ἀπὸ τὴν Ἀθήνα. Ἔφτασα
στὴν Πάτρα τὸ μεσημέρι τῆς Δευτέρας
καὶ ἀμέσως ἐπιβιβάστηκα στὸ πλοῖο
γιὰ τὴν Ἰθάκη. Ἔκανε ἀρκετὴ κακοκαιρία
καὶ ἡ θάλασσα ἦταν πολὺ ἀναστατωμένη.
Ἔτσι ἔφτασα στὸ λιμάνι τῆς Ἰθάκης
μόνο τὸ πρωὶ τῆς Τρίτης. Ἐκεῖ
μὲ περίμενε ὁ Ἀντώνης Κατσαρός
μὲ τὸ αὐτοκίνητό του καὶ μὲ πῆρε
γιὰ τὸ σπίτι του στὴ Βαθύ, ὅπου
ἔμεινα ὅλη τὴν ὑπόλοιπη μέρα
καὶ τὴν ἑπόμενη μὲ τὴν οἰκογένειά του.
Τὸ σπίτι τοῦ Ἀντώνη εἶναι πολὺ
ὄμορφο, ἀπλωμένο στὴν ἀκτὴ
τοῦ κόλπου τῆς Βαθύ, μὲ θέα
τὴν ἀπέναντι ἀκτὴ τῆς Κεφαλονιᾶς.
Ἡ οἰκογένειά του μὲ ὑποδέχτηκε
μὲ πολλὴ ζεστασιὰ καὶ φιλοξενία
ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμή. Ἔμεινα
μαζί τους ὅλη τὴν Τρίτη καὶ
τὴν ἑπόμενη μέρα, Τετάρτη,
ἐπισκέφτηκα τὸ Ἀρχαιολογικὸ
Μουσεῖο τῆς Βαθύ, ὅπου
ἐκτίθενται τὰ εὑρήματα
τῶν ἀνασκαφῶν στὸ Πολιόχνι
καὶ στὸν Ἀετό. Τὸ μουσεῖο
εἶναι μικρὸ ἀλλὰ πολὺ
καλαίσθητο καὶ ἔχει
ἐνδιαφέροντα ἐκθέματα.
Τὸ ἀπόγευμα τῆς Τετάρτης
ἐπέστρεψα στὴν Πάτρα
καὶ ἀπὸ ἐκεῖ τὸ βράδυ
τῆς Πέμπτης ἐπέστρεψα
στὴν Ἀθήνα.